

פרשת האזינו - סוכות

גליון מס' 116

אור ישראל

דבר העורך

כתוב בתחילת הפרשה "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי" (לב, א) נשאלת השאלה- מדוע משה רבנו לקח לישראל את העדים דווקא את השמים ואת הארץ?

מובאים כמה וכמה תירוצים בספר "צאינה וראינה" לר' יעקב בר יצחק: א) בשביל שאם עם ישראל לא יקיימו את התורה אז יבואו השמים והארץ ויענישו אותם כמו שכתוב "ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה וכו'" - לא ירד גשם והאדמה לא תצמיח חס ושלום את יבולה. ב) משה אמר לישראל כשם שהשמים והארץ תמיד עומדים בציווי שנצטוו, כך אתם תהיו תמיד מקיימים את הציווי של הקב"ה. ג) כי אם נגיד שאנשים יהיו העדים, אז יעבור זמנם וימותו, אך השמים והארץ תמיד קיימים. ועוד חידוש- נאמר "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי", למה לא פנה לארץ בצורה ישירה "ושמעי הארץ...". למה "ותשמע"?

תשובה- שמבינים פשוט אחר לגמרי. הרי ידוע שעד מתן תורה שתי הוכחות עיקריות היו שבורא עולם ברא את העולם- השמים והארץ. למה? משום שרואים כוכבים ושמש ומבינים שהם לא יכולים להיות לבד או להיבראות במקרה.

אבל עכשיו במתן תורה שקיבל משה את התורה, ובה כתוב שה' ברא את העולם אז לא צריך לראיה את השמים, לכן אמר להם לשתוק, ולהאזין- "האזינו!" "ואדברה", ואני אדבר ואומר שכתוב בתורה שהקב"ה ברא את העולם.

ולבסוף- "ותשמע הארץ אמרי פי"- תושבי הארץ ישמעו את התורה שאומר וידעו שהקב"ה ברא ומנהיג את העולם.

**שבת שלום וחג שמח!
העורך.**

פניני הפרשה

מלוקט מספרים שונים

"כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלוקינו" (ל"ב ג') מסופר על אחד מגדולי התורה שחזר פעם לביתו משליחות בעניין הכלל בשעה מאוחרת מאוד, ולא מצא מנין לתפילת ערבית. שיגר הגאון את אחד מבניו שינסה לחפש יהודים שיצטרפו למניין, אולם הבן חזר בידים ריקות. לבד מאי אלו נערים פוחזים ומסתובבים ברחוב, לא מצאתי אף אחד, השיב הבן.

פנה שוב הגאון לבנו, וביקשו שייגש לנערים הללו ויאמר להם לסור לביתו. הם בודאי לא ירצו, ואז תאמר להם ש"הרב מזמין אותם ל"תנאים", ואז מן הסתם הם יבואו כבר ...

יצא הבן ועשה כמצוות אביו, ואכן חבורת הנערים בשומעם את דבר התנאים הסכימו לבוא לבית הגאון. בהיכנסם לבית, התפלאו הנערים לראות שהשולחנות עדיין אינם מוכנים כלל לסעודת האירוסין, אבל היו בטוחים שבגלל השעה המאוחרת לא הספיקו לסדרם, ועוד מעט יסודר הכול...

קודם נתפלל ערבית, הכריז בעל הבית, וניגש לעמוד. ויהי אחר התפילה, והשולחנות עדיין במצבם הקודם, התפלאו הנערים במאוד, ואז אמר להם הגאון: וכי לא קראנו זה עתה בקריאת שמע את רשימת התנאים של השי"ת עם עם ישראל?... והיה אם שמע תשמעו אל מצוותי וכו', ונתתי מטר ארצכם בעתו וכו'.

(עלינו לשבח)

בחג הסוכות באים לסוכה מלבד האורחים והחברים גם אברהם, יצחק ויעקב, משה ואהרן, יוסף ודוד. ושמעתי ששואלים למה שבעה אלו דוקא נבחרו לאושפזין בחג הסוכות, האם יש דבר משותף בכל השבעה אושפזין? ויש לתרץ ע"פ הרעיון שסוכה מסמלת כמה שיותר עראיות, ואת אפסיות העוה"ז, וכן נראה שכך כל אחד מהאושפזין הצטיין בזה, הרגיש עצמו עראי ולא גבה לבו: אברהם אמר "יען אבְרָהָם ויאמר הִנֵּה נָא הוֹאֲלֹתִי לְדָבָר אֵל ה' וְאֶנְכִי עֹפֵר וְאֶפֶר (בראשית יח, כז). יצחק - ביטל עצמו לגמרי ע"י שהסכים להקריב עצמו לעולה תמימה. יעקב - ביקש רק בגד ללבוש ולחם לאכול, לא דרש יותר מהמינימום. משה ואהרן - "וְנַחֲנוּ מֶה" (שמות טז, ז). יוסף - כאשר אמר "וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לְאֱלֵקִים פָּתַרְנִים" (בראשית מ, ח) - לי אין שום כח משלי לפתור חלומות. דוד המלך - "וְאֶנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרָפַת אָדָם וּבְזוּי עִם" (תהלים כב, ז).

והרגשה זו של ענוה שבאה מהכרה שאנו כאן עראיים, הולכת בד בבד עם חג הסוכות שמטרתו "צא מדירת קבע ולך לדירת עראי" (סוכה ב.).

(מיד מלכים)

הקדשות

לבראות ולהצלת: הרב משה בן אסתר, מרת שרה בת סולייכה, הרב שלמה בן אסתר, מרת גילה בת ג'מילה. **לעילוי נשמת:** הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא, הרב יעקב בן מרים, ר' אליהו בן משה, ר' משה בן אליהו, מרדכי בן שמעון, וויאן בת יעקב, שמעון בן מרדכי, דבורה בת רבי משה יעקב. **לרפואת:** הרב שמריהו יוסף ניסים בן בתיה, הרב ישראל משה בן ציפורה פייגא, תמר דבורה בת מיכל, לאה בת הינדל בריינדל הינדא. **לש"ס:** מרים חנה בת חיה. **לציוני החי:** ז'ואל שמחה בת חנה, נועה בת רות, רינת בת רות, אסתר בת שרית, גילה בת שרית, יעל בת שרית, מרים בת שושנה סולטנה, חנה בת שושנה סולטנה, אליעזר זוסמן בן זיוה.

זמני השבת

דה"נ	מוצ"ש	ר"ת
17:54	18:43	19:25
17:32	18:45	19:25

בני ברק
-ים

סיפור לחג

הסונה שהצילה

המח"ט החמיא לרב"ט גוזלן ואיחל לו הצלחה בתפקידו החדש כצלף בסיירת וכלוחם ביחידה המובחרת ביותר. הרב"ט הדתי לא הראה שום סימנים של התלהבות, מבחינתו כל מקום הוא מבורך אם זה המקום שייעדה לו ההשגחה העליונה. גם אם היו מקבעים אותו בתור נהג בשק"ם, הוא לא היה מסרב. כזה הוא עמוס גוזלן.

הוא ישב מול מפקד הסיירת וקיבל את ההנחיות הדרושות. כהרגלו היה מרוכז בכל מילה של המפקד, והכין את עצמו נפשית למשימות קשות ממה שהכיר עד כה.

"יש לי פלוס אחד בולט" אמר למפקד הסיירת "אני דתי, ואני מבקש לתת לי זמן להתפלל... עוד מעט חג סוכות, אני מבקש ממך שתאפשר לי לבנות סוכה קטנה לאכול ולישון שם... בכל מקום שננחת" המפקד בלע את לשונו והנהגן בהסכמה... "אבל קח בחשבון רב"ט גוזלן... יש מצבים קשים שכנראה לא יהיה זמן לברך, או לאכול... גם בסוכה".

הימים ימי מלחמת לבנון הראשונה. עוד באותו לילה הוקפצו במסוקים חיילי הסיירת לכפר לבנוני ניזח, והתחפרו להם בשוחה עמוקה, לקראת התקפה על יעד מחבלים. גוזלן שזה היה לו המבצע הראשון בסיירת ניקה היטב את הטלסקופ ומילמל פרקי תהילים, שרק הוא שמע ומלך מלכי המלכים.

המשימה הראשונה הוכתרה בהצלחה. הצלף גוזלן - בעזרת השם כמובן - הצליח להוריד כמה זקיפים של האוייב, והסיירת הצליחה לחטוף אישיות בכירה של טרור ולהעבירה לידי המודיעין של צה"ל.

עמוס גוזלן גוייס לסיירת כמעט בעל-כורחו. אם הייתם שואלים אותו, הוא היה מעדיף להשאר בגדוד הרגיל של גולני, עם סיורי הבט"ש (בטחון שוטף), האימונים וכל הפשטות הכרוכה בחייו של לוחם מן המניין. אבל גוזלן דתי מבית, היה טיפוס כזה שנעתר לכל בקשה. אף פעם לא אומר "לא".

ביקשו שלוחם ילווה נהג, הוא ראשון. ביקשו שמישהו יתנדב לאבטח מוצב דליל, הוא כבר בקבינה.

צריך שומר על הציוד, לא צריך לחשוב פעמיים, כולם במקלחות וגוזלן הלוחם הבלתי נלאה מפטרל סביב, שלא ייגנב ולא ייעלם אפילו לא פאוצ'.

היה לו מינוס אחד לעמוס גוזלן. כשהוא עמד בתפילת שמונה עשרה, או ברך ברכת מזון, הוא היה מנותק לחלוטין מכל העולם. העיניים שלו נעצמו, וכולו היה מרוכז וממוקד באביו שבשמים. יש אומרים שזה דווקא הפלוס שלו. יכולת הריכוז שלו היתה מדהימה. וכמו שהוא היה מרוכז בתפילות ובברכות, כך גם יכולותיו להתמקד במטרה היו מדהימות. עמוס גוזלן היה צלף ממדרגה ראשונה. הדיוקים שלו חוללו מהפך גדול בתפישת העולם של קבוצת הצלפים של הגדוד, אבל אלה עניינים צבאיים.

השמועה על יכולת הצליפה שלו, גם במהלך הסתערות, כמו במארב, עשתה לה שם בכל החטיבה, וכשמפקד הסיירת שמע שיש לו "דובדבן" בגדוד, הוא ביקש מהמח"ט להעבירו מיידית לסיירת. קודם כל הוא צריך צלף, וחוף מזה שהגוזלן הנ"ל הוא חייל דייקן ומושמע שיוסיף המון לאיכות היחידה.

המח"ט זימן את הלוחם המצטיין רב"ט גוזלן והודיע לו על המעבר לסיירת, והימים ימי תשרי, ראש השנה מאחורינו. עוד מעט יום הכיפורים ואחר כך חג הסוכות.

מערכת העלון מאחלת לכל
הקוראים, העוזרים והתומכים

חג שמח!

ענני הכבוד סביב לסוכה הקרבית של הצלף גוזלן, בתוך שדה קרב שורץ אויבים, הקרינו השראה רוחנית נשגבה בקרב לוחמי הסיירת, שלגמו איש אחר רעהו מכוס הקידוש... הם טפחו על שכמו בהערצה חברית. "אשריך גוזלן, אשריך".

לפתע נשמע פיצוץ עז, ואחריו עוד אחד, ועוד אחד, ואחר כך זעקות.

השוחה המזרחית חטפה שלושה פגזי מרגמה מדוייקים שגרמו לפציעתם של שלושה לוחמים, אחד מהם קשה. מסוקי הפינוי אחרו לבוא, גוזלן וחבריו יצאו מן הסוכה השיבו אש למקורות הירי, ובמקביל צוות החובשים טיפל בנפגעים.

למותר לציין, שכל עשרת הלוחמים שלא נפגעו מההפגזה היו אמורים לשהות באתר הנפילה עם התקדש חג הסוכות. למזלם הם שהו בסוכתו של עמוס הצלף.

שלושה ימים אחר כך, כשהסיירת כבר חזרה לשטח ישראל, התפנה רב"ט גוזלן לבקר את מפקדו, זה שנפצע קשה מרסיסי פגז המרגמה.

עמוס גוזלן הגיע עם הלולב שלו למחלקה לטיפול נמרץ בבי"ח רמב"ם חיפה. המפקד חיך אליו בעיניים בורקות מבעד למסכת התחבושות, אחז את הלולב ביד ימינו והאתרוג בשמאלו ולחש כמעט בלי קול "תגיד לי עמוס, למה לא הזמנת גם אותי לקידוש בסוכה שלך, אתה לא אוהב אותי?".

"אני אוהב אותך המפקד. אוהב מאד. אבל את הקדוש ברוך הוא אני הכי אוהב בעולם...".

בשמים נצצו כוכבים, וגם כמה דמעות בעיניו של רב"ט גוזלן.

והנה הגיע בשעה טובה ערב חג הסוכות. רב"ט גוזלן, הצלף המהולל של הסיירת איתר כמה קרטונים ודיקטים, חיבר אותם אחד אל השני, עד שיצר מהם ריבוע של 2 מטר על 2 מטר בגובה 2 מטר. אחר כך הוא נע שפוף אל שיפולי הואדי לקצוץ קני סוף.

המפקד נזעק: גוזלן מה אתה עושה. אתה נחשף לאוייב!!!

"סוכה, המפקד. תוך חמש דקות אני חוזר עם סכך, וברשותך אמקם את הסוכה בתוך השוחה המערבית מאחורי שורת המחסנים... זה נראה לי מקום בטוח".

"שטויות" זעם המפקד. "הסוכה שלך לא מוצאת חן בעיני... המיקום שלה מסוכן, ואם צלפי האוייב יראו תנועה חשודה זה עלול לסכן את כולנו...".

"המפקד" לחש גוזלן ומיקד בו שתי עיני תכלת בצבע ים רגוע "אתה ידעת היטב שהפלוס שלי, שאני דתי שומר מצוות. אני לא אוכל מחוץ לסוכה, גם במחיר שאצטרך לרעוב... ובאמת, במלוא הכנות, אם קשה לך איתי, אני מוכן עכשיו לחזור לגדוד, המח"ט גם יבין אותי...".

מפקד הסיירת בלע את לשונו, והביט בחייל המסור המקצץ קני סוף ומייצב את סוכתו בקצה השוחה המערבית.

דקות ספורות בטרם התקדש החג לקח רב"ט גוזלן שתי חלות, בקבוק יין וקופסת טונה ונכנס לסוכה. הוא הדליק את הפנס כאשר אלומת האור מכוונת כלפי מטה. אל תשאלו איך ולמה, אבל תוך דקות ספורות הגיעו לסוכה מניין של לוחמי סיירת. גוזלן שלף את הסידור שלו, מזג יין לכוס הקידוש, והחל לקדש. "אלה מועדי... מקראי חדש אשר תקראו אותם... במועד. סברי מרנן... ברוך מקדש ישראל והזמנים".

בית המדרש לתורה ויראה "אור ישראל"

טיב הרש"י

שאלות ותשובות על הרש"י בפרשת השבוע

"יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב"
(לב, ב)

עשז. קלח אחד קרוי עשז, וכל
מין ומין לעלמו קרוי עשז:

(רש"י)

טיב הרש"י שאל, למה כאן הזכיר ב' דברים. א.
קלח. ב. מין. ולעיל (בראשית א, יא) כתב רק על המין
בלבד?

ותירץ, היות ובבריאת העולם לא היה כלום, וכתוב:
"תוצא הארץ", בהכרח כמו שכתב שם רש"י, וכל
שורש לעצמו נקרא עשב. אבל כאן שכתוב: "עלי
דשא", בהכרח שמדבר גם על קלח העשב, שהגשם
שירוד על העלים מסייע בגידולו, וגם לשורשים טוב
הגשם, לכן כתב את שתיהם.

שמנה לחמו

רמזים ופרפראות מהספר 'שמנה לחמו'

"שאל אביך ויגדך" (לב, ז) אלו הנביאים, שנקראו
אבות, כמ"ש אצל אליהו (מלכים ב' ב, יב) "אבי אבי רכב
ישראל" ו'זקניך' בגימטרייה 'ואך אלו החכמים'
שהחכמים נקראו זקנים.

"וידבר משה אל כל דברי השירה הזאת באזני העם"
(לב, מד) באזני בני סוד, שגילה להם הסודות הצפונות
בשירה זאת. "השירה הזאת באזני העם" ס"ת מיתה,
שכל זה היה ביום המיתה, כמ"ש לעיל "ויכתוב משה את
השירה הזאת ביום ההוא", הוא יום המיתה, וביום ההוא
ג"כ ברכם.

בבדיחותא

צבעי אחד צובע את התקרה כאולם אירועים

ניגש אליו שיכור אחד ושואל: "תניד, אתה מחזיק חזק את המכחול?"

הצבעי משיב לו: "כן, למה?"

השיכור אומר לו: "כי אני לוקח לך רגע את הסולם."

לתרומות ולכל עניני העלון
ניתן לפנות לפל' - 055-6763984
או למייל ALONORISRAEL@GMAIL.COM

זמני התפילות:

שבת פרשת האזינו

17: 51	מנחה ערב שבת
7: 30	שחרית
16: 00	אבות ובנים
17: 00	מנחה
18: 49	ערבית

חג סוכות:

17: 49	הדלקת נרות ומנחה
7: 30	שחרית
17: 35	מנחה
18: 46	ערבית מוצאי החג

חול המועד:

08: 00	שחרית
--------	-------

שבת חול המועד:

17: 43	מנחה ערב שבת
7: 30	שחרית
16: 45	מנחה
18: 41	ערבית מוצש"ק

הושענה רבה:

23: 30	לימוד בלילה
06: 10	שחרית
06: 53	נץ

שמחת תורה:

17: 41	מנחה ערב שמחת תורה
18: 03	שקיעה
07: 30	שחרית
17: 30	מנחה
18: 39	ערבית מוצאי החג

העלון מוקדש לרפואת לואיזה חיה בת ז'קלין בתושח"י

העלון בחסות:

קרן ללומדי תורה

עזרה ברפואת שיניים
לאנ"ש ב-30% הנחה.
טיפול בוקר ע"י רופאה
(אשת אברך) 40% הנחה

הוצאה לאור של
ספרי הטיב הנמכרים
ב-40% הנחה מהעלות.

לפרטים: 052-7196515